

דרכי אדם

השופט יהיה השופט

**אב, שכנו נרדם למוות
עליירי חבריו, יושב לכת
אורך המישפט בצופה**

בית המישפט היה כמעט ריק. ביום ששי בצהריים מסתיימים כל המישפטים, ואנשים ממהרים לבי תיהם. אך באולמו של השופט בני ימין כהן, נשיא בית המישפט המחוזי בתל-אביב, התחוללה דרא-מה מרתקת. השופט נשוא הפנים ישב על כס המישפט, והכתוב גורדין שבו ני-הל דרשיח עם אדם שלא היה כלל צד למישפט. ואותו אדם, יעקב פרנקו, אב שכול, ישב באר-לם בית המישפט, והקשיב לדבר-רים שאמר לו השופט כאשר הוא ממרר בככי. שופטים אינם מכניסים בדרך-כלל את רגשותיהם לפסקי הדין. אבל השופט כהן הוא לא רק שופט דגול, אלא גם אדם הומניסטי גדול. מזה שנה בערך הוא יושב

מילא שורה של תפקידים, גילה הסתגלות טובה ומתאימה. לא סבל מבעיות נפשיות כל שהן ולא היה בטיפול ספציפי. זה היה מצבו לפני המקרה. היום מעיד בצלאל על עצמו: "אני פשוט הפכתי למשוגע עם תעור-רות. אני שבור לגמרי, הרשות האמורה לטפל בי מתייחסת אלי כאל טפיל."

"אני לא מבקש סטיקיה, מוניח ווילה שיש לאחד הנכים באיזור שלנו. אני מבקש שיעזרו לי ב-תהליך שיקומי. מה הם חושבים שלשבת כל הזמן בבית זה תענוג? בסוף האישה והילדים יראו בי מיסכן, שלא יכול להחזיק אותם, זה נעים? מבטים שואלים של ילדים, קשים הרבה יותר מאשר עבודת סבלות."

"כבר פנו אלי ואל חברים נכים אחרים מיטיונרים ונציגי קהילות ממדינות ערב. הם מציעים לעזור לנו, הם שמעו על חברים שלי שחזתים את הוורידים מרוב יאוש. אחד הפך עצמו ללפיד בוער באמ-צע לישכת משרד-השיקום הכל מרוב יאוש, לאן נגיע?"

(המשך מעמוד 56)
הועמד בצלאל לדין מאחר שבתור קף תפקידו היה ממונה עליו. מיש-פטים אלה נמשכו כשנה.

בצלאל החליט לשים קץ לעניין. הוא עבר לישון בתוך המחסנים מבלי שאף אחד ידע על כך. המארב הצליח. בצלאל שמע טנדר מתקרב לפתח המחסן, שיק-שוק מפתחות ודלת המחסן נפ-תחה. "אני נשארתי דבוק לריצ-פה. לא האמנתי, בתחה היה מפ-קד המחנה, ורוקן בלי חשבון את המחסן לתוך הטנדר."
לאחר שעזב הרכב את המקום, יצא בצלאל ממקום מחבואו ורץ אל הממונים עליו על-מנת לדווח להם על תגליתו המרעישת.

"הייתי מופתע, אחרי שיגיליתי את העניין שום דבר לא זו ואף אחד לא נענש. כתבתי לנציב ה-קבילות, ואו החלה הקירה. חשב-תי שכל המתחים, הסיוטים והפחד דים מסתיימים בנקודה זו, אבל טעיתי. מפקד המחנה התחיל ל-ל-חוץ עלי שאבטל את הקבילה. אני סרבתי, ואז ירה עלי עם עוזר בין הרגליים. מצבי הנפשי היה כבר מתוח ומעורער עוד קודם, מקרה זה מוטט אותי לחלוטין, ואז אוש-פזתי במחלקה הפסיכיאטרית בתל-השומר."

התמכרות לסמי-מרפא. "שני תיים שכבתי שם בטיפול אמבול-טורי, תרופות, זריקות וכל מיני טיפולים שנותנים לחוליות. ניסיתי לשקם את עצמי ולחזור לשירות, אך מצבי החמיר."
את מצבו מתאר ד"ר צלקוביץ בחוות דעתו הרפואית על החולה: "למרות כל הטיפול התרופתי וה-פסיכוסטרפי האינטנסיבי, עם הח-זרתו לשירות חלה החמרה משמ-עותית במצבו הנפשי, כל התופ-עות החולניות הקודמות חזרו, וב-נוסף לכך, הופיע סימן גרגסיה נוספת — הרטבת לילה ומחשבות פרנואידיות."

בצלאל ממשיך כיום ליטול כמות עצומה של תרופות. "בך אדם שדוחפים לו סמים, נשאר תלוי בהם. המחלה שלי היא כרוך גית, ויש לי פרופיל 21 נפשי. לעולם לא אוכל לחזור לתפקידי."
לאחר שקיבל את תעודת הפטור, ניסה לשקם את עצמו והתקבל כעובד במפעל אלקטרה, מבלי שדיווח להם על מצבו הנפשי. 13 חודשים עבד, מעבידיו היו מרוצים מעבודתו, והוא זכה ל-קביעות. חודש לאחר מכן נודע למעבידיו על מצבו הנפשי, והוא פוטר.

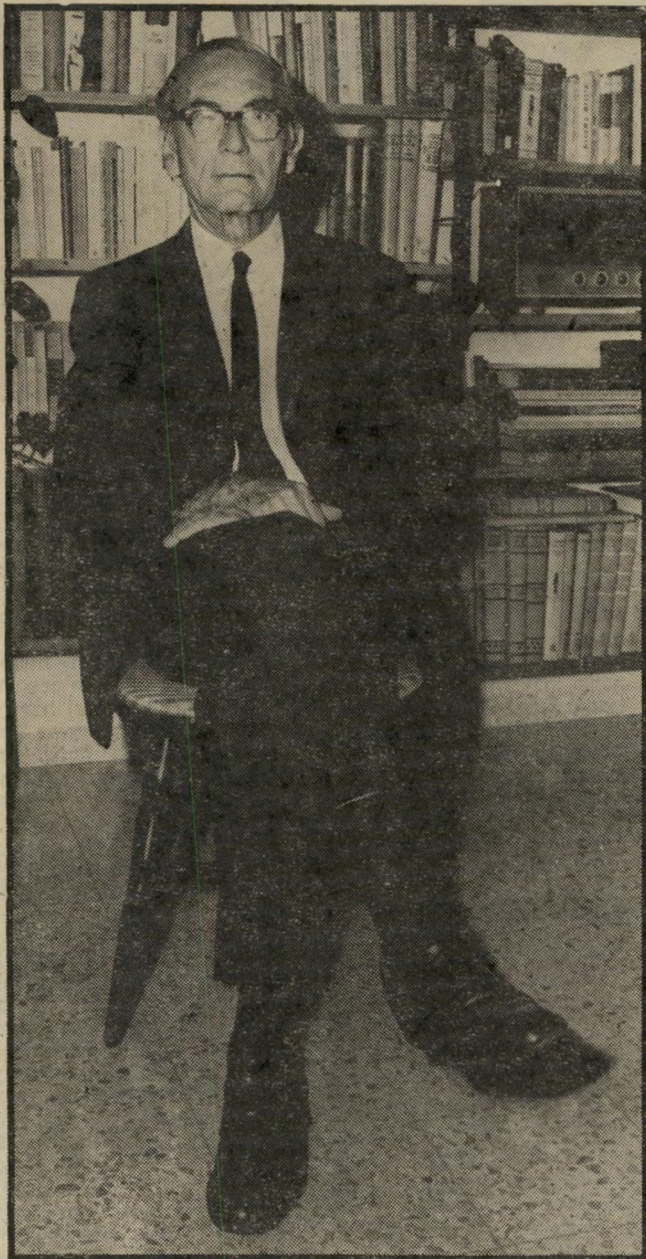
"מאז אני לא מקבל כל תמי-כה. יש לי בבית אשה ושני יל-דים, מזלי שחמותי תומכת בנו", אומר בצלאל, ומוסיף לתאר את הטיפול הכושל בנכה.

"אני מתרוצץ בין הוועדות. פה נעלם מיסמך, פה חסר פקיד וכך אני תרוצץ בין המישרדים ללא תוע נ."

כ **לוגע עם תעודות**. "שלום מן מנהל השיקום ברחובות, אני מר שאני יכול לעבוד, שיתן לי עבודה! הוא מפנה אותי לעבוד בחברת השמירה, אני נכה באר-פן נפשי, אז יתנו לי נשק? איי זה מוסד ירצה אותי? אני כבר לא מוכן לשקר, אחרי מה שהיה לי עם אלקטרה. אני בא לכל ראי-וון שמפנים אותי אליו, אבל תמיד מודיע מראש על מצבי וכמובן שלא לוקחים אותי לעבודה."

בצלאל גלאם מתואר בחוות-הדעת הרפואית כנשוי ואב לשני ילדים, אין מחלות נפש במישפח-תו, התפתחותו וגדילתו היו תקי-נים.

מתואר כאדם שקט ונוח, חבי-רותי ומקובל על חבריו. חרוץ ועליו, "משרת בצה"ל משנת 1956,

שופט כהן

ידידות בבית-מישפט

לדינם של שני נערים, אשר בחור דש יולי 1978 גרמו למותם של שניים מחברייהם, עצמון פרנקו ו-שולמית כחלון. הם נאשמו בהרי-גה — אשמה שעונשה עד עש-רים שנות מאסר. המקרה קרה כאשר חמשת ה-

"בגין, ראש-המשלה, אמר ב-אחד הנאומים שלו שאין לדון אדם חולה ולהוקיעו מהחברה, אז למה להוקיע אותנו, נכי צה"ל, מביתנו מדינת-ישראל? "הכושי עשה את שלו, הכושי יכול ללכת?"

מונטי פייטון מציג:
הסרט שיחזיר את ההומור לשלטון
בריאן בונבוב צפיון
Monty Python's Life of Brian
ביחד להציל את המצב
חבורת מונטי פייטון משתוללת שוב.
הסרט ששובר עכשיו את כל הקופות בארה"ב ובאירופה
בכורה ארצית
"תכלת" ת"א — 4.30, 7.30, 9.30
טרום בילס

תן טרמפ לחייל